

РЕШЕНИЕ

№ 2166

гр. Варна, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Антония Светлинова

при участието на секретаря Дияна Димитрова
като разгледа докладваното от Антония Светлинова Гражданско дело № 20213110105554 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XXV от ГПК.

Образувано е по **предявен от Д. Й. Т.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, *** № 164, **срещу В. М.**, ЕГН *****, гражданин на Армения, роден на 04.02.1978 г., със статут на постоянно пребиваващ в Република България и регистриран постоянен и настоящ адрес в гр. Варна, ул. ***, **К. СЛ. М.**, ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес в гр. Варна, ул. ***, ет. 1, ап. 20, и **Р. М.**, ЕГН *****, гражданка на Армения, родена на 15.11.1958 г., със статут на постоянно пребиваващ в Република България и регистриран постоянен и настоящ адрес в гр. Варна, ул. ***, **осъдителен иск с правно основание чл. 249, ал. 2 от ЗЗД** за осъждане на ответниците да **върнат на ищеца държането върху следните имоти, предоставени им за безвъзмездно ползване по сключен през 2004 г. устен договор за заем за послужване**, а именно: **масивна жилищна сграда** със застроена площ от 36,20 кв.м, състояща се от входно антре, две стаи на етажа и две избени помещения и входно антре в полуприземен етаж с полезна площ от 22,44 кв.м., **ведно с пристройка** със застроена площ от 38,20 кв.м., състояща се от покрит вход, две помещения, свързани с портална врата, и кухненска ниша, **външна баня-тоалетна** с площ от 2,50 кв.м., **както и гараж** със застроена площ от 19,60 кв.м., всички находящи се в гр. Варна, ул. ***.

По **твърдения в исковата молба**, ищецът е собственик на посочения имот, като поради неговата възраст и здравословното състояние не можел да го посещава често и да полага необходимите грижи. За да не остане имотът безстопанствен, през 2004 г. той го предоставил на ответниците в заем за послужване с уговорка да го ползват за техни жилищни нужди, да се грижат за него и да заплащат всички битови такси. През 2019 г. ищецът бил уведомен

от ВиК дружеството, че по разкритата на негово име партия за имота имало натрупани задължения за стойността на потребените ВиК услуги. След проведен разговор с ответниците те го уверили, че ще заплатят дължимите суми, но не сторили това, като отделно преустановили и заплащането на потребената в имота електроенергия. Затова и доколкото не бил уговорен срок на ползването, на основание чл. 249, ал. 2 ЗЗД ищецът поискал от ответниците връщането на имотите, за което им изпратил нарочна нотариална покана. Същата била връчена на лично на В. М. на 28.02.2021 г., а на К.С. М. и Р. М. – на 01.04.2021 г. по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, но имотът така и не бил освободен от тях.

По изложените съображения по същество ищецът моли за уважаване на предявения иск и претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът **К.М. не е депозирал отговор на исковата молба.**

В срока по чл. 131 ГПК **ответникът Р. М. депозира отговор**, в който признава, че ползват имотите от 2006 г. Поддържа, че била заплатила дължимите суми за потребена електроенергия, както и частично сумите за ВиК услуги в размер на 700 лв., като неизплатени останали около 500 лв. Излага, че полага труд като кухненски работник от три години, но през 2020 г. заведението непрекъснато затваряло и оставала без работа. Изразява готовност за сключване на споразумение с ищеца и доброволно заплащане на дължимите суми към ВиК оператора.

В срока по чл. 131 ГПК назначеният **особен представител на ответника В. М. депозира отговор**, в който излага становище за допустимост на предявения иск, а основателността му е въпрос на доказване от ищеца.

В открито съдебно заседание ищецът не се явява лично и не се представлява. В предварително депозирана писмена молба от 20.12.2021 г. процесуалният му представител адв. Л.Ц. признава, че след завеждане на иска ответниците са освободили процесните имоти и по същество моли за отхвърляне на иска.

Ответницата Р. М. се явява лично, като поддържа, че от м. май 2021 г. е напуснала имотите, но не е върнала ключа на ищеца поради неосказано съдействие от негова страна, както и че въпреки това той има достъп до имотите.

Ответникът В. М., чрез назначения му особен представител адв. К.К., поддържа депозирания отговор. Не оспорва сключването на процесния договор, както и напускането на предоставените в заем за послужване имоти.

Ответникът Карен Мусеилян се явява лично, като признава сключването на процесния договор, обитаването на имотите от него и останалите ответници (негова майка и брат). Поддържа, че той е напуснал имотите още през 2016 г., а останалите са останали да живеят там след него, като понастоящем и те са напуснали.

След като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 249, ал. 2 ЗЗД за връщане на държането върху недвижими имоти – предмет на сключен между страните договор за заем за послужване.

Същият е **допустим**, предвид наличието на нормативно установените положителни процесуални предпоставки за възникване и надлежно упражняване на правото на иск и липсата на процесуални пречки за това.

Основателността на исковата претенция е обусловена от наличието на следните кумулативни материалноправни предпоставки, а именно: 1.) валидно възникнало между страните облигационно правоотношение по договор за заем за послужване без определен срок, 2.) изпълнение на задължението на заемотателя (ищец) да предостави на заемателите (ответници) фактическата власт върху вещта; 3.) прекратяването на договора от страна на заемотателя, както и 4.) неизпълнение на задължението на заемателите да върнат вещта. Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса, обективирани в разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на положителните факти, правопораждащи съдебно предявеното негово непарично вземане. По отношение на неизпълнението, което е отрицателен факт от действителността, е достатъчно твърдението на ищеца, като ответниците носят доказателствената тежест да установят положителния факт, който го изключва, а именно точното изпълнение на задължението им.

Безспорно по делото е, че през 2004 г. между страните е сключен процесният устен договор за заем за послужване на посочените имоти за неопределено време, респ. че фактическата власт върху имотите е предадена на ответниците (предвид реалния характер на договора). Следователно между страните е налице валидно възникнало облигационно правоотношение, по което ищецът е изправна страна.

По силата на облигационната връзка за ответниците е възникнало правото на временно безвъзмездно ползване на предоставените им имоти срещу насрещните техни задължения да се грижат за вещите със завишена грижа, да ги ползват съобразно предназначението им, да понасят обикновените разноски за тяхното поддържане, запазване и използване, както и да ги върнат на заемотателя – арг. от чл. 243, 244 и 245 ЗЗД.

Според чл. 249, ал. 1 ЗЗД задължението за връщане на вещта възниква с изтичане на уговорения срок или след ползуването, за което е била предоставена, а ако времето или целта на ползуването не са определени с договора, съгласно чл. 249, ал. 3 ЗЗД заемотателят може всякога да поиска връщането на вещта. Така направеното от заемотателя изявление имплицитно включва в себе си волята му да прекрати едностранно безвъзмездното ползване въз основа на договора за заем за послужване (в този смисъл - решение № 164 от 7.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4132/2019 г., IV г. о.).

Разглежданият случай попада именно в приложеното поле на чл. 249, ал. 3 ЗЗД, предвид наведените в исковата молба твърдения и липсата на изрично уговорен между страните срок на заемното правоотношение.

От приложената нотариална покана от 16.02.2021 г. се установява, че ищецът е поискал от ответниците връщането на предоставените им в заем за послужване имоти поради неизпълнение на задължението им за заплащане на потребените в имота консумативи (ел. енергия и ВиК услуги), явяващи се обикновени разноски за използването на вещта по смисъла на чл. 245 ЗЗД. В поканата е предоставен и едноседмичен срок за освобождаване на имотите, считано от получаването ѝ.

Видно от приобщените книжа (л. 9-16), съставени и подписани от нотариус Мариана Попова с рег. № 759 на НК, на която е възложено връчването на поканата, същата е връчвана лично на ответника В. М. на 28.02.2021 г., а на ответниците К.М. и Р. М. връчването е извършено по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК – чрез залепване на уведомления по чл. 47, ал. 1 ГПК. Последните са залепени на посочения в нотариалната покана адрес след извършени четири посещения от връчителя, съответно на 16.02.2021 г., 18.02.2021 г., 28.02.2021 г. и 17.03.2021 г., като при нито едно от тях не са открити адресатите или друго лице, съгласно да получи книжата. При така извършените действия по връчването нотариусът е констатирал, че поканите се считат за редовно връчени на адресатите К.М. и Р. М. на 01.04.2021 г., когато е изтекъл двуседмичният срок за получаване на книжата, като тази констатация е обективизирана в нарочен протокол от 01.04.2021 г. (л. 15) и удостоверена в поканата с нотариални удостоверявания от същата дата (л. 8).

Съдът намира, че така извършеното връчване не е редовно, доколкото не са спазени изискванията на чл. 47, ал. 3 ГПК за служебна проверка на адресата регистрация, местоработата, местослуженето или мястото за осъществяване на стопанска дейност на адресата, в случай че лицето не се яви за получаване на книжата в указания в уведомлението срок за това. Посочената разпоредба сочи съда като носител на задължението за извършване на съответните справки, но същата намира аналогично приложение и при връчване на книжа от нотариус, предвид бланкетната норма на чл. 50 ЗННД, която пряко препраща към правилата на чл. 37-58 ГПК относно реда за връчването, и служебният достъп до информацията – предмет на изискуемите справки, с който нотариусът разполага по силата на чл. 19 от ЗННД. В случая няма данни да са извършени такива справки, като от направените по настоящото дело такива се изяснява, че към м. април 2021 г. и двамата ответници К.М. и Р. М. са имали регистрирани действащи трудови договори с адрес на месторабота, различен от регистрирания техен адрес, на който са залепени уведомленията от връчителя при нотариуса (л. 43 и л. 45).

При това положение и липсата на данни за надлежно връчване на поканата за връщане на имотите до посочените двама ответници преди сезирането на съда с исковата молба от 16.04.2021 г., настоящият съдебен състав намира, че същата е получена от тях с получаването на преписите от исковата молба и приложената към нея нотариална покана, тоест от К.М. на 13.07.2021 г. (л. 51) и от Р. М. на 14.07.2021 г. (л. 52). Тези факти, настъпили в хода на процеса, са от значение за спорното право, поради което следва да бъдат взети предвид, на основание чл. 235, ал. 3 ГПК.

След получаване на поканата и изтичане на указания в същата едноседмичен срок действието на процесния договор за заем за послужване е прекратено и е настъпила изискуемостта на задължението по чл. 249, ал. 2 ЗЗД на всеки от ответниците да върне предоставените му вещи.

Не е спорно, че към датата на приключване на съдебното дирене пред настоящата първа инстанция ответниците са освободили имотите, поради което непаричното вземане на ищеца да получи обратно предоставените в заем вещи е погасено чрез реално изпълнение, съответно предявеният осъдителен иск за същото вземане е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

От направения по-горе извод за получаване на поканата за връщане на вещите в хода на процеса от страна на ответниците К.М. и Р. М. следва, че същите не са дали повод за завеждане на делото, респ. не следва да бъдат възлагани в тяхна тежест сторените от ищеца разноси за 2/3 от заплатената държавна такса.

Разноските за останалата 1/3 от държавната такса в размер на 16,67 лв., както и за заплатения депозит за особен представител от 300 лв. следва да бъдат възложени в тежест на ответника В. М., който с поведението си е станал причина за предявяване на иска срещу него - получил е поканата за връщане на вещите преди исковата молба и не е върнал същите в предоставения му едноседмичен срок, изтекъл преди сезирането на съда. Поради това и доколкото отхвърлянето на иска е резултат от полученото от ищеца изпълнение на процесното вземане в хода на процеса, то посоченият ответник следва да понесе отговорността за посочените разноси в общ размер на 316,67 лв., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. Й. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, *** № 164, срещу В. М., ЕГН *****, гражданин на Армения, роден на 04.02.1978 г., със статут на постоянно пребиваващ в Република България и регистриран постоянен и настоящ адрес в гр. Варна, ул. ***, **К. СЛ. М.**, ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес в гр. Варна, ул. **, ет. 1, ап. 20, и Р. М., ЕГН *****, гражданка на Армения, родена на 15.11.1958 г., със статут на постоянно пребиваващ в Република България и регистриран постоянен и настоящ адрес в гр. Варна, ул. ***, **осъдителен иск с правно основание чл. 249, ал. 2 от ЗЗД** за осъждане на ответниците да върнат на ищеца държането върху следните имоти, предоставени им за безвъзмездно ползване по сключен през 2004 г. **устен договор за заем за послужване**, а именно: **масивна жилищна сграда** със застроена площ от 36,20 кв.м, състояща се от входно антре, две стаи на етажа и две избени помещения и входно антре в полуприземен етаж с полезна площ от 22,44 кв.м., **ведно с пристройка** със застроена площ от 38,20 кв.м., състояща се от покрит вход, две помещения, свързани с портална врата, и кухненска ниша, **външна баня-тоалетна** с площ от 2,50 кв.м., **както и гараж** със застроена площ от 19,60 кв.м., всички находящи се в гр. Варна, ул. ***.

ОСЪЖДА В. М., ЕГН *****, гражданин на Армения, роден на 04.02.1978 г., със статут на постоянно пребиваващ в Република България и регистриран постоянен и настоящ адрес в гр. Варна, ул. ***, **да заплати на Д. Й. Т.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, *** № 164, **сумата от 316,67 лв.** (триста и шестнадесет лева и шестдесет и седем стотинки) за разноси по делото, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок, **считано от 30.12.2021 г.**, на основание чл. 315, ал. 2 ГПК.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____